

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIFNA AF

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

FÖRSTA BANDET

Ö LANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AF

SVEN SÖDERBERG OCH ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1900—1906
[111410]

46. Tingsfisan, Köpings sn.

Pl. XXVIII. Fig. 46.

Litteratur: Rhezelius, *Monumenta Runica in Ölandia*, konceptet nr 31, utskriften nr 17. — B. 1078. — L. 1297. — Frigelius, *Handskrifna samlingar å Kalmar stiftsbibliotek*. — Hilfeling, *Resa 1797*, Taf. XII, Tab. 13. — S. Söderberg, *Runologiska och arkeologiska undersökningar på Öland I*, s. 24 f.

Rhezelius yttrar i konceptet: »Denne förne sten står sudost wid k(yrkian), kallas Tingzflijsa. Skriften wendes rätt norr, är huitachtig sten». Tingsfisan är rest på en från öster till väster lopande låg ås, sydsydost om kyrkan, 200 steg från kyrkogårds-murens sydöstra hörn. Stenens flata sidor vända mot ostnordost och ostsydost, och inskriften är på den förra sidan vänd från den väg, som löper förbi baksidan af runstenen.

Runstenens höjd ofvan jord är 2,80 m., största bredden är 2,12 m., tjockleken 33 cm. Runornas höjd 11½—16 cm.

Ämnet är grå kalksten, starkt skifrig. Ytan är mycket skroflig, tyckes vara framkommen genom klyfning.

Runorna äro i allmänhet kraftigt inristade men på toppen och högra sidan grundare än i början af inskriften; alla äro glatta i botten.

Uti inskriften är allt tydligt utom ordet **fajpur**, där stenen är i hög grad skroflig och en djup spricka har försvarat inhuggningen. Ordets första runa **f** är tydlig, på **t** **a** är kännestrecket osäkert på grund af sprickan, **p** är mycket svagt och nära § saknas på midten, där sprickan är mer än 4 cm. bred. **u** har stafven skarp i botten, kännestrecket bredt, i en fördjupning, saknas nedtill; **r** har ett kännestreck som till **u**, kanske det djupaste strecket i inskriften, som blifvit kännestreck till **r** genom ett tvärstreck åt vänster; på samma höjd som detta utgår ock från stafven ett streck åt vänster mot sprickan, kanske afsedt att vara det streck, hvorigenom felristningen af kännestrecket rättades, men af misstag anbragt på stafven.

I ordet **guþ** är första runan på ett egendomligt sätt stungen, ett kort, skarpt tvärstreck korsar stafven nedom kännestrecket. I **hialbi** har **b** formen af ett cirkelsegment deladt midt i tu af en mot kordan vinkelrät linie; nedre hälften har möjligen en grund prick. Uti **hans** har **a** kännestrecket blott till höger, **n** utgöres af breda i botten rundade streck.

Inskriften är följande: **þNRIH** **tH** **þNRH** **tH** : **tH** : **þNRV** **tH** **R** : **þtH** :
BRNþR : R **tH** **tH** : **tH** : **tH** : **þtH** **tH** : **tH** : **þtH** : **tH** : **þtH** : **tH** : **tH** :
Translitteration: þurir auk þurstain : auk : þurfastr : þair : bruþr : raistu · stain :
at : kunfus : fajpur : sin : guþ : hialbi siul : hans
50 55 60 65 70 75 80

Transskription: þórir auk þorstænn auk þorfastr, þær bréðr ræistu stæin at Gunnfús faður sinn. Guð hialpi siól hans.

Namnet *Gunnfúss* förekommer visserligen eljest icke men är genomskinligt till sin bildning, jfr isl. *Gunnvaldr* och *Sigfúss*.

Översättning: Torer och Torsten och Torfast, dessa bröder reste stenen efter sin fader Gunnfus. Gud hjälpe hans själ!

TINGFLISA
KÖPING. ÖLAND

46.

1/20

